

KOIVISTON viesti

Nro 8 Elokuu 2010

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Mäntsälä mielessäin

Tiedätekö?

1. Kuinka monta istumasijaa oli Koiviston kirkossa?
2. Kuka oli kunnan esimiehenä v. 1928-1930?
3. Paljonko Koivistolla oli kauppa-alueita v. 1907, lukumäärän ollessa suurimmillaan?
4. Mitä tarkoitettiin norssien ”verestämisellä”?
5. Mikä suuri kuivatustyö suoritettiin 1936-1937?
6. Rukiin lyhteistä tehtiin ”kuhilaista”. Mitä nimeä käytettiin kauran ”kuhilaista”?
7. Kenen perustama oli Kurkelassa toiminut saha- ja myllyliike?
8. Minkä nimiset olivat Koiviston Höyryveneyhtiön ensimmäiset matkustajalaivat?
9. Kuinka monta järeää, 25 cm:n tykkiä oli Saarenpään linnakkeella talvisodassa?
10. Mikä virka oli häätavoissa ”kontinkantajilla”?

Vastaukset 12:lla sivulla

Viitisensataa Mäntsälään saapunutta jublijaa osoitti jälleen kerran, että koivistolaisuus elää vahvana ja tunneside rajantakaiseen, menetettyyn Koivistoon on säilynyt. 62-vuotta sitten jublien tärkein merkitys oli koota yhteen ja toisiaan tapaamaan eripuolille Suomea joutuneet koivistolaiset evakot. Nykyisinkin kokoontumme haastelemaan ja tapaamaan toisiamme, mutta juhlat ovat myös konkreettinen yhteys kunkin jublijän juuriin ja sukuun, menneeseen ja menetettyyn, mutta myös nykyiseen.

Mäntsälän juhlat olivat niin kuin juhlien pitää ollakin. Perinteisen kaavan mukaan taatut ja turvalliset, mutta samalla jotain uutta mukanaan tuovat. Lippulaulut ja fanfaarit, kyläkokoukset ja piilenheitto, tutut ja tuntemattomat yhdessä, olivat juhlien vakiintunutta antia. Näyttelyissä oli esillä niin perinteisiä töitä kuin uusia oivalluksia. Perinnetoimikunnan kilpailussa uusia ideoita haettiin inspiroitumalla vanhasta, Koiviston kirkon lattialaatan mosaiikkikuviosta. Palkituiksi tulivat keraaminen kukkamekko, Pekka Kulmalan hopeakoru ja Aino Salon ”tapetikuosit”. Esillä oli myös Terho Lehtolan tekemä Koiviston kirkon pienoismalli.

tu myös äidin huivit ja kuluneet, kirjotut pöytäliinat. Ankkurinapit koristivat sivua, jossa komea nuori keisarin laivastossa palvellut nuorukainen komeili. Kuva oli Aino Riihimäen isästä vuodelta 1909. Aino Riihimäki on Römpötin tyttäjä, Rouskujen ja Haikosten sukua.

Ari Karhu puolestaan yrittää selvittää koivistolaisen puukon olemusta, tehdäkseen mallin mukaisia replikaatteja. Koivistolla puukkoa on pidetty niin tavanomaisena ja jokapäiväisenä tarvekaluna, että niitä ei ole erityisesti osattu säästellä. Juuri tämä arkipäiväisyys tekee esineestä mielenkiintoisen. Koiviston puukossa on ollut omat paikalliset yksityiskohdansa. Pohjalaisia vaikutteita puu-

Kertakaikkisen sykähdyttävä oli Aino Riihimäen kangaskirja, jonka sivuilta välittyi sukunsa tarina. Kirjan kuvat oli tulostettu kankaalle, jotka olivat taidokkaasti aplikoitu sivuille. Napit, pitsit ja nyörit täydensivät alkuperäisinä yksityiskohtina kunkin sivun tarinaa. Kirjan kankaat olivat kudottu evakkomatkalta mukaan otetuista, vuonna -42 Koivistolla kasvatetuista pellavista, jotka kymmenen vuotta myöhemmin Ainin äiti oli Orimattilassa kuttonut. Pitsiraidat olivat myös vuonna 1942 virkattuja. Sivuiksi oli tilkkutyötekniikalla tallennet-

koissa on ollut, sillä ainakin Kauhajoelta on tukku puukkoseppiä tullut Koivistolle laivanrakennustöihin. Muutamia puukkotalleja oli juhlille tuotu näytille. Esko Oravalla oli iso teuraspuukko vielä tallessa. Puukko oli aikanaan Aadolf ja Joonas Oravalle tehty. Itsekin puukkoja tekevä Ari Karhu pyrkii tallettamaan koivistolaisiin puukkoihin liittyvää perinnettä. Hän tietää, että ainakin Humaljoen osuuskaupan vieressä oli puukkosepän paja, mutta vielä puuttuu tietoa esimerkiksi siitä, millainen puukon tuppi oli tuolloin käytössä.

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Koivisto-juhilla kolahti

En tiedä oliko se Sirkka-Liisa Kivelän puhussa koivistolaisesta dynaamisuudesta ja luovuudesta, vai katsellessani nuorta tummahiuksista tyttöä Koiviston kansallispuvussa vai täti-Hellevin kanssa jutustellessamme, mutta tuona juhlaiviikonloppuna tunsin suurta ylpeyttä ja iloa ja etuoikeutta saada olla koivistolainen. Tunnetta ei suinkaan vähentänyt se, että näiden vuosien aikana, oikeastaan siitä lähtien, kun Lahdessa järjestimme viimeksi juhlat, olen oppinut tuntemaan monia koivistolaisia, muitakin kuin suoria sukulaisiani, ihmisiä joiden seuraan ja joukkoon tunnen kuuluvani, jotka tunnen omiksi ihmisikseni.

Oli helpottavaa kuulla, että välillä kiusallinen puheliaisuus onkin itse asiassa osa suomalaisen yhteiskunnan sodan aiheuttaman trauman hoitoa, kriisiapua ja vertaistukea. Oli imartelevaa kuulla Tommi Hoikkalalta, että paljon ihmettelemisen, uteliaisuus on meitä yhdistävä piirre. Ja että ongelmia ratkaiseva luovuus on ominaispiirre ongelmassa märehtimisen sijaan. Sirkka-Liisa Kivelä kertoi, että isoisänsä, joka huomattavasti kyläreissulta palatessaan kotitalonsa olevan tulesa, oli suunnitellut jo uuden talon mielessään ennen kuin oli hevoskyydillään ehtinyt palopaikalle. Juuri tuollainen minä haluan olla, koivistolainen. Ja se ylpeys: juuri tuollainenhan minä olen, koivistolainen.

Koivistolaisuus ei ole vain kuulumista perheeseen, sukuun, juuriinsa. Se on ominaispiirre, joka yhdistää meitä toisiimme. Olemme varmasti kaikki ainutkertaisia, omia yksilöitämme, mutta meissä on myös yhteistä, ja se yhteinen on hyvä.

Rakkaamme

Elsa Helena RÖMPÖTTI

o.s. Torvasti

s. 17.10.1925 Koiviston Humaljoella
k. 13.7.2010 Mäntsälässä

*Tuli enkeli taivaasta vuoteesi luo
ja kuiskasi Sinulle hiljaa:
"Lähde kansani Taivaan Isän luo,
Sinä olet kypsää viljaa".
Me muistamme Sinua kiittäen ja
siunaamme matkasi viimeisen.*

Kaivaten

Eero

Aili-sisko ja lapset perheineen

Juha perheineen

Raimo, Aila ja lapset perheineen

muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu 31.7.2010 Mäntsälän kirkossa läheisten ja ystävien läsnäollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

Hartaast'

Saarna Mäntsälän kirkossa 1.8.2010

Mikko Seppälä

10. sunnuntai helluntaista / Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa

1. vuosikerran evankeliumi Luuk. 16:1-9

Evankeliumi

Luuk. 16: 1-9

Jeesus puhui sitten opetuslapsilleen: »Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kanneltiin, että taloudenhoitaja tuhlesi hänen omaisuuttaan. Hän kutsui tämän luokseen ja sanoi: 'Mitä minä sinusta kuulen! Tee tili toimistasi, minun talouttani sinä et enää hoida.' Mies mielti: 'Mitä minä nyt teen? Isäntä panee minut pois taloudenhoitajan toimesta. Kaivaa en jaksa, kerjätä en kehtaa. - Nytpä tiedän! Järjestän niin, että toiset ottavat minut taloonsa, kun joudun lähtemään työpaikastani.' Hän kutsui isäntänsä velalliset vuoron perään luokseen. 'Paljonko olet velkaa isännälleni?' hän kysyi ensimmäiseltä. 'Sata astiaa öljyä', tämä vastasi. Taloudenhoitaja sanoi: 'Tässä on velkakirjasi, istu ja merkitse äkkiä viisikymmentä.' Sitten hän kysyi toiselta: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä vastasi: 'Sata tynnyriä vehnää.' Taloudenhoitaja sanoi: 'Tässä on velkakirjasi, merkitse kahdeksankymmentä.' » Ja Herra kehui epärehellisen taloudenhoitajan viisautta. Hän sanoi: »Tämän maailman lapset menettelevät toisiaan kohtaan viisaammin kuin valon lapset. Minä sanonkin teille: hankikaa väärellä rikkauksella ystäviä, jotka ottavat teidät iäsiin asuntoihin, kun tuota rikkautta ei enää ole.»

Hyvä tämän sunnuntain kirkkovieras. Iso osa teistä on tänään tullut tänne Mäntsälän kirkkoon viettämään Koivisto-juhlien jumalanpalvelusta. Teillä, joiden juuret ovat tuossa kauniissa Karjalan merenrantapitäjänsä, on aina tähän kirkkoon tullessa erityinen syy tuntee itsensä ja olonsa kotoisaksi. Kaunis Koiviston kirkon kattokruunu tervehti teitä aina ja muistuttaa kodista kuin sen tutun sadun koivu ja tähti.

Tällaiset perinteiset kotiseutujuhlat syntyvät ja elävät aina uskollisuudesta, joka puolestaan aina kertoo rakkautesta. Uskollisuus ja rakkaus kulkevat aina käsi kädessä. Loppuun saakka uskollinen ei hellitä muistoistaan, ei toivotaan eikä rakkaudestaan.

Tämän päivän suuri kirkollinen sana on tilaisuuteen sopivasti juuri "uskollisuus" – uskollisuus erityisesti kaiken sen hoitamisessa ja vaalimisessa, mitä olemme Jumalalta saaneet. Siihen nähden tuo äsken lukemani päivän evankeliumi saattaa tuntua oudolta. Sehän ei varsinaisesti kertonut uskollisuudesta vaan pikemmin sen kääntöpuolesta – uskottomuudesta.

Jeesuksen kertomus viekkaasta tai epärehellisestä taloudenhoitajasta on oikeastaan niin hämmäntävä kohta Raamatusta, että joku saattoi jopa ihmetellä mielessään, onko tämä tosiaan Raamatusta ja että sanoiko Jeesus todella noin – kehui tämän ketkun toimintaa. Miksi ihmeessä? Myönnettäköön, että itsekin ensin ajattelin luikkia tekstistä ns. takavasemmalle ja hakea saarnattavaa ja selitettävää aihetta muista päivän teksteistä. Toisaalta kuitenkin ajattelin, että sanomansa on tälläkin. Joskus

totuus tulee parhaiten esiin juuri vastakohdassaan.

Itsessään Jeesuksen kertomus on oiva ja yksityiskohdissaan mielenkiintoinen. Kun tässä menneinä vuosina julkisuuteen ja suomen kieleen tuotiin sana "rötösherra" (taisi olla kuulun kansanedustajan Veikko Vennamon sanoja), niin tässä meillä on juuri sellainen. Herraskainen mies, joka "kaivaa ei jaksa eikä kerjätä kehtaa", jonka hämähäät hommat ovat paljastuneet ja maa alkanut poltella jalkojen alla. Ilmiselvää rötösherra tämä taloudenhoitaja. Eikä siinä kaikki. Normaalisti kertomisen olisi pitänyt jatkua niin, että mies menee itseensä ja tekee parannusta ja saa anteeksi – näinhän se meni esimerkiksi sen kuulun tuhlaajapojan tapauksessa. Ei. Tämä kelmi otti käyttöönsä vielä uudet metkut, entistäkin ovelammat. Viime tipan törkeillä järjestelyillä hän ketkutteli itselleen kiittolisuudenvelkaisten uusien ystäviensä kanssa uutta tulevaisuutta.

Ja sitten evankelista sanoo, että Herra kehui epärehellisen taloudenhoitajan viisautta. Minkä ihmeen takia? On tietysti päivän selvää, ettei Jeesus halunnut rohkaista oppilaitaan epärehellisyyteen. Päinvastoin hän opetti uskollisuuteen vähimmässäkin. Meidän on siis katsottava tätä kertomusta jollain lailla vähän kauempaa – vähän niin kuin silloin, kun halutaan nähdä ns. metsä puilta.

Jeesuksen julistuksen ja opetuksen yksi merkittävin lähtökohta olivat sanat siitä, miten hänessä Jumalan valtakunta oli tullut lähelle. Se oli kirjaimellisesti "tässä ja nyt" – ei jossain hämärässä tulevaisuudessa. Hän pyysi: "tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi". Jeesus tarkoitti nyt. Tänään. Koska aika on paha, on toimittava heti. Tähän kehykseen liitettynä po. erikoisesta tapauksesta jää päällimmäisenä viestinä meille pyyntö osata oikein arvioida aikaa ja ajan merkkejä ja tulla niistä nopeaan ratkaisuun ja sen mukaiseen toimintaan. Kertomuksen viekas rötösherra toimi viime hetkellä, vielä, kun oli mahdollista järjestellä tulevaisuuttaan. Vaikka hänen toimensa sinällään olivat tuomittavia ja kaikkea muuta kuin seurattavaa esimerkkiä, oli hänen tulevaisuuteen tarttumisen Jeesuksen mielestä keuhuttavaa.

Tätä kohdalle tulevan hetken hyväksi käyttöä kuvaa hyvin vanha latinankielinen sanonta "carpe diem" eli "tartu hetkeen". Elämä on aina vain tänään. Huomisesta tai vielä vähemmän sitä seuraavasta päivästä on paha sanoa mitään. Koska pelastus on yhtä kuin elämä, on senkin aikamäärä sama: tänään. On sanottu, että paholaisen kalenterissa on vain yksi päivä – huomina – ja Jumalankin kalenterissa vain yksi – tänään. Tuttuja sanoja Raamatusta ovat mm. "tänään on pelastuksen päivä", "tänään auttaa Herra", "tänään päivänä valitkaa, ketä palvelette".

Jeesukseen liittyen opetti myös apostoli kirjeessään efesolaisille: "Katsokaa siis tarkoin, miten elätte. Älkää eläkö tyhmien tavoin vaan niin kuin viisaat. Käyttäkää oikein jokainen hetki, sillä aika on paha."

Armon aikaa ja armon päiviä on vielä riittänyt ja toivottavasti riittää jatkossakin. Mutta toisaalta mitä odotaisimme. Mitä tekisimme, jos kohtaisimme pyynnön kuin kertomuksen taloudenhoitaja: "tee tili toimistasi". Emmekö mekin hetken tartsuisi ja tulevaisuutemme varmistaisi. Siinä Jumala meitä auttakoon.

KOIVISTON viesti

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

ISSBN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitettujen ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm

Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm

Lasten kuvalliset onnittelut 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot ja/ tai disketti, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

**Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti** p. 03 7824 553

Rauhankatu 8, 15110 Lahti.
Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämainittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 24e, sisältää vuoden

jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös

maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 7e.

Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja

kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla

www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehtien postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi

muualle maailmaan +12 e/vuosi

Pankkiyht. Nordea Lahti 109130-305880

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

Rakkaamme

Laila KURKI

o.s. Kolhonen

* 13.6.1912 Koivisto
† 1. 8.2010 Turku

Kaivaten

Marjatta

Anneli, Ari, Elena ja Senni

Miriam

Susanna, Stephen ja Hjalmar

Veikko ja Heidi

Janne

Teemu

Lotta, Joni, Ahvo ja Oiva

Muut sukulaiset ja ystävät

*Jo Karjalan kunmailla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhertuu.
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaiboni pohjaton.*

Rakkaamme on siunattu Turussa 12.8.2010

Rakas puoliso, äitimme ja mummumme

Eeva Helinä RINDELL

o.s. Ukko

s. 9.7.1933 Koivisto
k. 9.7.2010 Turku

Rakkaudella muisten, kaikesta kiittäen

Jukka

Ulla ja Matti

Eeva-Leena ja Pekka

Lastenlapset perheineen

Soile ja Markku perheineen

Maija perheineen

Muut sukulaiset ja ystävät

*Kuiskaan kipuni, kuiskaan ikäväni.
Kuiskaan kiitokseni, kuiskaan rakkauteni.
Tiedän, että sinä näet,
vaikka en voi sinuun katsoa.
Tiedän, että olet lähelläni,
vaikka en voi sinua tuntea.
Kuiskaan yli virran ja veen,
muistoihin kauniisiin kaarisillan teen.*

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos myötäelämisestä ja osanotosta.

Äitini ja sisareni

Pirkko Kaarina ÅSTEDT

o.s. Mäkeläinen

s. 1.1.1930 Koivisto
k. 16.7.2010 Lahti

*Me kuolemme, emmekä kuitenkaan kuole,
vaan elämme niiden ihmisten sydämissä,
jotka ovat meitä rakastaneet.*

(Martti Lindqvist)

Anne

Matti-veli perheineen

sukulaiset ja ystävät

Siunaustilaisuus oli Lahdessa, Levon Valon kappelissa
6.8.2010 läheisten läsnä ollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Erkki Antero VARTIALA

s. 29.5.1917 Koiviston Saarenpäässä
k. 21.7.2010 Helsingissä*Saavuit iankaikkisen rauhan satamaan*

Kaivaten

Hannu ja Jukka perheineen

omaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu omaisten läsnä ollessa.

Rakas äitimme, isoäitimme ja anoppimme

Helga Annikki RUSILA

o.s. Hoikkala

s. 15.04.1924 Koivistolla
k. 27.07.2010 Tyrnävällä, Temmeksen kylässä

*Opetit meille paljon ja
saimme kauttasi kaipuun Koivistolle.
Olet aina sydämissämme*

Sinua kaivaten

Sirkka-Liisa ja Mauri

Ulla ja Hannu

Ossi

Hannele ja Jommi

Anni ja Pave

Pertti

Mari ja Maija

*Viel' kaipasit kotihin Karjalan,
missä valkeni aamuski koi.
Tuli kutsu luo Isän Taivahan,
siell' kauniimmiin kantelot soi.*

Ystävällisenä kutsuna ilmoitamme, että rakkaamme siunataan
Temmeksen kirkossa 21.8.2010 klo 12.00, jonka jälkeen
muistotilaisuus seurakuntatalolla Temmeksellä.Kiitämme lämpimästi Mäntyrinteen palvelutalon henkilökuntaa
äitimme asiantuntevasta ja inhimillisestä hoidosta.

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Vuoden merkkitapahtuma Koivisto-juhlat on sitten vietetty. Mäntsälän koivistolaiset junailivat talkoo-hengessä onnistuneen kokonaisuuden, jonka kruunasi runsaslukuinen osanottajajoukko. Ensimmäinen päivä kului lähinnä kilpaillen ja suku- ja kyläkokousten merkeissä. Sunnuntain pääjuhlassa sali oli viimeistä istuinta myöten täynnä ja ohjelma mielenkiintoinen. Ilahduttavan paljon nuoria taiteilijoita osallistui taidetoimikunnan tyylikkäästi järjestämään piirustuskilpailuun, ja perinnetoimikunnan järjestämä näyttelykin täytti odotukset. Sää kaksipäiväisillä juhlilla oli mitä paras ja puitteet - Mäntsälän lukion tilat - upeat. Emännät ansaitsevat oman kiitoksensa tarjoilusta, jota tuskin kukaan voi moittia, vaikka perunat lauantaina lopahtivatkin kesken.

Monessa puheenvuorossa pohdittiin juhlien tulevaisuutta, mutta usko niiden jatkumiseen tuntui olevan vahva. Vanhempi juhlauskollinen, alkuperäinen koivistolaisväki vähenee vuosi vuodelta ja toinenkin polvi harmaantuu vauhdilla. Lähivuosi osanottajia vielä riittänee tästäkin joukosta, mutta tulevaisuus riippuu täysin siitä kykenemmekö muualla syntyneet ja vain vanhempiensa muistoista Koiviston tuntevat motivoimaan mukaan pitäjätöimintään. Se vaatii uskon lisäksi työtä, työtä ja työtä. Ensi vuonna tapaamme joka tapauksessa Koivisto-juhlien merkeissä Lahdessa.

Esitän vielä kerran Koivisto-Seuran ja omasta puolestani parhaat kiitokset järjestäjille, talkoolaisille, ohjelman suorittajille, näyttelyjen pystyttäjille, tilaisuuden tukijoille sekä osanottajille.

Nykyisestä Makslahden kunnasta lienee tullut nyt virallisesti Kurkien kunta. Maks-lahti (Glebytsevo) on Viipurin piirin eteläosassa Leningradin alueeseen kuuluva 3 400 asukkaan maalaiskunta, jonka kupeeseen on syntynyt suuri lentokenttä, jonne lienee koottu mittava määrä lentokoneita ja helikoptereita. Mitähän varten? Pääsääntöisesti Maks-lahteen on ollut viimeaikoina suomalaisilla porttikielto. Kentällä kun on kuulemma jatkuvat sotaharjoitukset. Tokkopa nyt sentään jatkuvat.

Lentokenttä on nyt jutulleni vain sivujuonne, sillä suurin ihmettelyni aihe on kunnan uusi vaakuna. Se on suora kopio Koiviston Kurkien Sukuseuran vaakunasta, jonka vuonna 1981 suunnitteli taiteilija Kari Laurola. Jos Makslahden vaakunaa olisi edes muotoiltu uudelleen tai jotenkin muuten vain mukaeltu Kurkien vaakunaa, voisi lainauksen hyväksyä. Voihan toki olla niinkin, että ajattelemattomuuttaan kauniin kuvan jostain löydettyään ovat sen vain omineet itselleen. En tiedä pitäisikö olla vihainen vai peräti tyytyväinen siitä, että suomalainen muotoilu on saavuttanut näin suuren voiton. Ovathan Makslahden kunnan isät saattaneet jopa ajatella, että onpa sitten vaakunakin valmiina, kun Kurjet joskus palaavat kotikonnuilleen.

Oli niin tai näin, teko on mielestäni anteeksiantamaton ja vaatii selvitystä. Kyllä joku häpy pitäisi olla lainaamisellakin, vaikka onkin kyse suuresta ja mahtavasta naapurista.

Juha-Veikko Kurki

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdyssiteenä
- järjestää kotiseututalouksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki

Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838

Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen

Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651

Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806

virpi.huhtanen@kolumbus.fi

varalla Risto Kaukiainen, Helsinki

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen

Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.

Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341

Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj

Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601

Senioritoimikunta, Helge Teikari pj

07190 Halkia

puh. 019-664 8112

Hallituksen muut jäsenet:

Raimo Kyytsönen, Mäntsälä

varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174

varalla Airi Saarinen, Turku

Seppo Mäkinen, Kouvola. 040-506 0430

varalla Martti Karvonen, Kausala

Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752

varalla Pertti Hämäläinen, Espoo

Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885

varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo

Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940

varalla Tuula Agge, Parainen

Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098

varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:

Hallituksen pj. Sirpa Taskinen

Intiankatu 11, 00560 Helsinki

puh. 09-797 011

Säätiön asiamies Pertti Hoikkala

Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo

puh. 040-583 5397

koivisto-saatio@kolumbus.fi

Koivistojuhlat Mäntsälässä 31.7. - 71.8.2010

Raimo Kyytsöselä on aihetta muikeaan hymyyn: talkooporukka oli loistavaa.

Voiko Koiviston puku kauniimmin olla?

Perinnetoimikunta palkitsi kädentaitajia.

Koivisto-juhlien myyntitorista on tullut tärkeä perinne- ja tarinatallenteiden esittelytapahtuma. Härkäläisillä esillä oli yksityiskohdainen, Jouko Virkin tekemä kirja Härkälä-Putus pihapiirien talojen pohjakuvien piirroksista. Tyttärenpoika Joppe oli innolla mukana myymässä kirjoja. Lahden koivistolaisilla oli kirkkopostimerkin lisäksi tarjolla vuoden 1899 suuradressia. Kirjoja oli esillä myös Juha Ruotsalaisella historiallisia romaaneja, Anja Dammerilla satukirja ja Vatnuorin kyläyhdistyksen useat julkaisut olivat myös esillä. Alli-Katriina Myllyniemen kokoama Meil ol enne musta kana, oli lapsuuden lorujen ja sananparsien kooste. Kyläyhteisöjen kyläkirjoja

oli esillä myös, ja niitä esiteltiin useissa sukkokokouksissakin. Koiviston karttoja sai Jorma Akelta ja koivistolaisia tuotteita niin Koivisto-seuran sinisenkirjalta osastolta, kuin monilta monilta muilta myyntipöydiltä. Kiiiskiläläiset olivat myös tallentaneet perimätietoa urakalla. Pertti Hämäläinen kertoi heillä olevan 1100 valokuvaa tallennettuna ja tunnistettuna. Kokoelma lähti karttumaan

ensimmäistä kyläkirjaa kootessa, mutta sittemmin aineistoa on tullut vaikka uuden kirjan verran lisää. Lauantain muistojen ilta oli kuin muistot yleensäkin, monenlaisia ja niihin liittyi monia tunnelmia. Saattoi olla niinkin, että yhden juhlan antiin tunnelmat vaihtelivat ehkä liikakin äärestä toiseen. Juhla alkoi hartaasti Koiviston kirkon kellojen soinnissa, ja kylien muistoksi kyläkynttilöitä sytyttäessä.

Kohta seurasimme yllättyneenä Dario Fon monologia ja kuulimme, että "Olavi oli lattea kuin samakon aivofilmi". Taitavasti esitetty yksinpuhelu aikuisen naisen seikkailuista, olisi tunnelmaltaan sopinut erinomaisesti hämyiseen tatterilämpöön, ei ehkä niin hyvin alkuillan kirkollisen hartaaseen tunnelmaan, saatika mukana olleiden lasten korville. Ja kun tästä tokenimme, palautti Helge Teikari paatoksellisella senioripuheenvuorollaan yleisön tunnelman toiseen ääreen, kauas, kauas oikeaan koivistolaisuuteen. Niin tai näin, muistojen illan jälkeen saattoi valita tuntojensa mukaan halusiko mieluummin iltakirkkoon vai Mäntsälän suurlavalle tansseihin.

Sunnuntai

Juhlajumalanpalvelus Mäntsälän kirkossa koivistolaisten oman kattokruunun alla, seppelien lasku ja Urpo Ratian sykähdyttävä puhe aloittivat toisen juhlapäivän. Ratian puhe, samoin kuin pääjuhlassa puhuneen Tommi Hoikkalan puhe, taltioidaan Koivisto-Seuran nettisivuille www.koivistolaiset.net kokonaisuudessaan. Kirkonmäeltä juhlakansa siirtyi lukiolle, sillä vielä oli sukujä kyläkokouksia pitämättä ja puolet asioista haastele-matta ennen varsinaista kohokohtaa, pääjuhlaa.

Tänäkin vuonna juhlan ohjelma oli vaikuttava. Mäntsälän musiikkiopiston kansanmusiikkiyhtye Kaamoksen nuoret pelimannit soittivat taiten ja raikkaasti

niin perinteistä kansanmusiikkia kuin uudempaa Sari Kaasisen tuotantoa. Mäntsälän koivistolaisten puheenjohtaja ja juhlatoimikunnan ykkösmies Raimo Kyytsönen kertasi jatkosodan jälkeisen asutustoiminnan vaiheita ja vaikutuksia Mäntsälään. Aiheeseen viittasi myös tervehdyksessään Mäntsälän kunnanvaltuuston puheenjohtaja Anna Helin, joka kertoi Mäntsälään sijoitettua karjalaisista kirvulaisten viihtyneen viljavilla mailla erinomaisesti koivistolaisten haikaillessa meren ääreen. Kyllä koivistolaisetkin oppivat Mäntsälän tavoille ja toivat sinne omansa mäntsäläläisten opittavaksi. Raimo Kyytsönen kertoi omasta sopeutumisestaan, jonka haastetta kuvasi esi-

Koivisto-Seuran edellinen puheenjohtaja Jarmo Ratia ennätti hänkin Penttilän kyläkokoukseen.

Ylpeät isovanhemmat Kaija ja Heikki Pulli Raumalta.

merkiksi se, että hän kävi aikanaan 8:aa eri kansakoulua, sanomalla: ”kaikkien kanssa on toimeen tultu”.

Sanna Ratian säestämän Karjalaisten laulun jälkeen vuorossa olivat Mäntsälän tanhuajat. Heistä nuorimmista tuoreimmat ja kokeneet seniorit edustivat hienosti kulttuuriperinteen siirtymisen eri vaiheita. Lasten tanssissa kuului takain yleisön joukosta kirkas ja innostunut ääni kysyen: ”Miksi me ei saada, äiti, tanssia”. Noinkohan lasten kansantanssiryhmä saa pian uuden jäsenen. Aikuisten tanssillinen sikermä Muistatko Monrepoon vei yleisön mukanaan karjalaisiin tunnelmiin.

Koivistolaisuuden tulevaisuudesta ei tarvitsisi olla hetkeäkään huolissaan, jos kaikilla jälkipolvilla olisi yhtä luonteva ja tiedostava suhde juuriinsa kuin nuoren puheenvuoron pitäneellä Tytti Laineella. Altti-pappa Tervahartialasta, 8-vuotiaana aloitetut matkat Koivistolle, nuorten yhteiset muistot

kuvataideleirillä, serkkujen kanssa jaetut kokemukset ovat vaikuttaneet siihen, että Tytti tietää mistä tulee ja tuntee koivistolaisuuden. Idea siitä, että nuoret koivistolaiset tekisivät kokonaan oman matkansa Koivistolle, oli loistava. Loistava ja liikuttava oli myös serkkunsa, 7-vuotiaan Julia Tervahartialan lausuma juhlaruno. Yksi varmoista tavoista saada nuoria mukaan, on mäntsäläläisten tavoin, ottaa heitä mukaan ohjelman suorittajiksi. Mäntsälän voimistelijatyttöjen esitys yksinäisen keijun tarinasta, oli tästä mainio esimerkki.

Oopperalaulaja Pekka Itkosen johtaman Mäntsälän mieskuoron esittämä ohjelmisto oli suoraan juhlavälle tehty. Veikko Lavin Evakon laulu muistutti lapsenkasvoista vänrikeistä. Evakkoon- laulu oli osittain koivistolaista tuotantoa. Jouko Järvelä, jonka puoliso on Koiviston evakkoja, oli tyttärensä Jonna Järvelän säveltämään lauluun tehnyt seuraavat sanat: ”Voi

jälkipolvi vain aavistaa, miltä tuntuu tyhjältä aloittaa. Vain vahvimmat löytää paikkansa uudelleen”.

Mojovan juhlapuheen piti sosiologian dosentti Tommi Hoikkala, joka osasi ottaa yleisönsä. Nuorisotutkimuksen tutkimusprofessori on työssään kohdannut monenlaista identiteettikysymysten pohdintaa. Makslahtelaisen isänsä poika ei nuorison tuntemuksestaan huolimatta, tai ehkä juuri siksi, vastannut tai yrittänytään vastata kysymykseen miten

nuoret jatkossa säilyttävät koivistolaisuuden osana identiteettiään. Sen sijaan saimme nauraen kuulla piirakka- ja pizzakulttuurin resonanssista, miten laiskotteluun viehtynyt voidaan opettaa koivistolaiseen työnteon asenteeseen ja miten eri seutukunnat eroavat yhteisöllisyydesistään toisistaan. Savolaisuuteen liittyy erakkous, kun Hämeessä eletään ryhmäkylien naapurin valvovan silmän alla, miten lännessä ollaan aina kontrollissa ja idässä osataan ottaa vähän

löysemmin rantein.

Kun keppostelevan pojankoltiaisen oloisen, kuitenkin tohtorismiehen puheenvuoron jälkeen julistettiin vuoden koivistolainen, ikääntymisen asiantuntija, tuntui kuin menneet ja tulevat sukupolvet olisivat iskeneet toisilleen silmää yhteisymmärryksestä. Ajat voivat muuttua, mutta ihminen on ihminen aina.

Vuoden koivistolainen, professori Sirkka-Liisa Kivelä, julisti muistelusta tulevan seuraavan megatrendin. Suuret ikäluokat ovat siinä iässä,

että osana arvokasta ja harmonista vanhenemista on luontevaa muistella. Muistelu ei vain ennalta ehkäise vanhuusiän masennusta ja dementiaa vaan sen tiedetään parantavan. Menneen muistelusta ja menetetyistä Karjalasta puhumisesta on tullut yksi sodan jälkeisen Suomen selviytymiskeinoista. Hänen mielestään karjalaisten suuri lahja muulle Suomelle oli puhumisen kulttuuri.

Kun juhlassa vielä muistettiin kultaisin merkein ansioituneita koivistolaisia, kuunneltiin kunnan ja seurakunnan tervehdykset ja tervetuloitotukset Lahteen ensivuonna oli aika hyvästeihin ja kotimatkaan. Mielellään saattoi vastata Mäntsälän seurakunnan kirkkoherran Mikko Sepälän sanoihin rakkaudesta ja uskollisuudesta, joita raamatun mukaan ei pidä unohtaa, yhteisen koivistolaisen laulun sanoin ja megatrendin teemoin: ”Mie muistan”.

Riikka Salokannel

Koivistojuhlat Mäntsälässä 31.7. - 71.8.2010

Mäntsälän Koivisto-juhlien piilenheiton ja mölkytulokset.

Piilenheitto, nuoret

1. Väkiparta Visa 23 p.
2. Kuttilainen Esa 20 p.
2. Väkiparta Ville 15 p.

Piilenheitto, naiset

1. Korkia Eeva 33 p.
2. Piela Kaija 30 p.
3. Kokkala Kaija 27 p.

Piilenheitto, miehet

1. Rytönen Seppo 38 p.
2. Kokkala Esa 37 p.
3. Tähtäpää Tuomo 36 p.

Mölkky, yleinen

1. Villanen Juhani 29 p.
2. Huhtanen Timo 28 p.
3. Ruuskanen Essi 27 p.

Mölkytulosten voittaneen Juhani Villasen tyylinäyte.

Lasten puuhapajat ovat tärkeä osa onnistuneita juhlia. Tekemisen kautta nuoret nivoutuvat luontevasti sukupuun ketjuun.

Kuvataiteilijat palkittiin Koivisto-juhlilla

Koivisto-juhlilla on perinteisesti ollut lapsille piirustuskilpailu ja aikuisille taidenäyttely, jonka työt on arvosteltu. Lapset lähettivät runsaasti hyviä piirustuksia. Kaikkiaan niitä tuli 33. Aikuisten taidenäyttelyyn otettiin enintään kolme työtä osallistujaa kohden. Lisäksi palkittiin perinnekilpailuun osallistuneet.

Työpajat kiinnostivat

Lasten työpajoissa oli vilskettä. Työt tehtiin paperista ja kierrätys oli päivän toinen teema. Paperisuikaleista tehtiin hienoja helmiä ja niistä koottiin helminauhoja. Lisäksi tehtiin sanomalehdistä kaloja, joita väritettiin. Pojat saivat myös perehtyä pajupillin tekoon. Heitä opasti Hannu Tölkki.

- Lapset ovat innokkaita tekemään. Moni heitä on ollut mukana useana vuonna, askartelunohjaaja Pirjo Halme kertoi.

Toisessa pajassa tehtiin rintamerkkejä, jossa oman nimen lisäksi oli esimerkiksi teksti: Miun äitiin on Kortelahest. Eli Kotterlahti nimisestä Koiviston kylästä.

Taidetoimikunnan puheenjohtaja Leena Airaksinen oli tyytyväinen lasten työpajan suosioon. Se on kiinnostanut vuodesta toiseen. Lapsia on helppo innostaa mukaan, kun aihe sopiva ja siitä tiedotetaan hyvissä ajoin.

Kuvataidekilpailussa palkitut:

1-6 vuotiaat:

Senni Ruuskanen, Maisa Kivistö, Roosa Salonen.

7-11 vuotiaat:

1) Ellinoora Koivula, 2) Inka Pulli, 3) Emilia Talonen.

12-17 vuotiaat:

1) Anna Hovi, 2) Julia Seppä, 3) Tommi Ostrovskij.

Taidenäyttelyn kannustusstipendit:

Aila Seppä, Ritva Salonen,
Hannu Tölkki, Timo Airaksinen.

Perinnetoimikunnan kilpailussa palkitut:

1) Kirsi Backman, keramiikkatyö,
2) Aila Salo, korttisarja,
3) Pekka Kulmala, hopeatyö.

Lasten kuvataidekilpailun teemana oli värien leikki ja aiheina eläinten vauhtikisat, perhosten juhla niityllä ja tanssia värien keskellä.

Julia Tervehaltiala teki pajassa itselleen helminauhan, jonka helmet ovat paperista. Työ oli kivaa. Sunnuntaina hän lausui Immi Hellenin runon pääjuhlassa. Kuva Kurt Ratia

Pilppa

Pilppa on vanha lasten peli, jota Koivistolla pelattiin välitunneilla koulussa ja pihapelinä kavereitten kanssa.

Pelin tavoitteena on kerätä kolmen eri lyöntitavan lyönneillä, kolme pistettä kullakin. Pelaaja joka ensimmäisenä saa ”ehjän” suorituksen on voittaja.

Pisteitä saa torjumalla kenttäpelaajan palautusheiton mahdollisimman kauas maalitikusta. Jokaisesta mailan varren (n. 30 cm) pituisesta matkasta saa yhden pisteen.

Pelin kulku:

- lyöntijärjestyksen arvonta / pelipaikat.
- sisäpelaaja lyö ensimmäisen lyönnin kuvan 1 esittämällä tavalla.
- kenttäpelaajat ottavat kiinni pelivälineen joko ilmasta tai maasta ja palauttavat sen kiinniottopisteestä heittämällä kohti maalitikkua.
- sisäpelaaja voi häiritä paluueittoa mailaa sivusuuntaisesti heiluttaen, lyönti eteenpäin on kielletty.
- mitataan pelivälineen etäisyys maalitikusta, jokainen täysi mailanmitta antaa yhden pisteen. Jos pisteitä kertyy vähintään kolme, siirrytään lyöntiin 2. Jos pisteitä ei kerry tai sisäpelaaja lyö kolme perättäistä ohilyöntiä lyöjä siirtyy takimmaiseksi kenttäpelaajaksi ja etummainen kenttäpelaaja siirtyy lyöjäksi (sisäpelaajaksi).

Pelivälineet

Pelivälineet ovat puusta valmistetut pyöreät kapulat. Mailan pituus noin 30 cm ja halkaisija noin 2,5 cm, lyötävä ”kapula” pituudeltaan 10 – 15 cm ja paksuus noin 1,5 cm, sekä lyöntikohtaan maahan pistettävä maalitikka, pituudeltaan noin 20 cm ja paksuus noin 3 cm.

Pikkukuvissa esitetty Pilpassa käytetyt kolme lyöntitapaa, joissa jokaisessa tavoitteena kerätä kolme pistettä.

Koiviston kirkon kattokruunut Mäntsälässä ja Pornaisissa

Suomen Koivisto – Seura ry:n pitäjäjuhlaa vietettiin Mäntsälässä 31.-1.8.2010. Kotiseutujuhlan ohjelmaan kuului niin lauantain iltakirkko kuin sunnuntain jumalanpalvelus. Tällöin pääsivät juhlaan osallistuvat ihastelemaan rajan taakse jääneen Koiviston kirkon suurinta kattokruunua, joka on Mäntsälän kirkossa.

Se ja Koiviston kirkon neljä muuta kruunua pakattiin aikoinaan evakkomatalle. Rauhan tultua sijoitettiin ne eri seurakuntiin. Kaksi pienempää kruunua on Mäntsälän naapuriseurakunnan Pornaisten kirkossa.

Koiviston kirkko valmistui vuonna 1904. Kirkon suurimman kattokruunun lahjoittivat liikemiehet, veljekset Juho (1860–1940) ja Jona (Jonas) Peusa (1867–1932) samana vuonna joulukuun 6:s päivä.

Koiviston kirkon kattokruunut ja muu arvokas omaisuus saatiin pelastettua sodan tuhoilta. Seurakunnan kirkkoherra Toivo Kansanaho paketoiki poikansa, pappina seurakunnassa olleen, Erkin kanssa kattokruunut evakkomatkaa varten. Kuljetuslaatikot täytettiin oljilla.

Monta vuotta evakossa

Isoin kruunu vietiin ensin Pohjois-Hämeeseen, ja siirrettiin sitten sieltä Askolaan, jonka pieneen kirkkoon kruunu oli kuitenkin liian iso.

Raumalle oli siirtynyt paljon koivistolaisia rakentamaan laivoja Hollmingin telakalle ja isoa kruunua toivottiin Rau-

man Pyhän ristin kirkkoon. Museovirasto ei kuitenkaan antanut lupaa siirtää kruunua sinne. Sitä säilytettiin Askolassa, kunnes sille löytyi uusi sijoituspaikka.

Mäntsälän suuren ja tilavan kirkon kunnostuksen yhteydessä virisi ajatus sijoittaa kruunu sinne. Seurakunta kunnosti sen ja laitatti siihen Tshekissä uudet kristallit sekä sähkökynttilät. Vanhoja kristalleja oli hyvästä pakkaamisesta huolimatta mennyt rikki. Näin päättyi ison kruunun pitkä yli 50 vuotta kestänyt evakkomatka.

Piispa mukana juhlassa

Kruunun Koivistolla pakanut Erkki Kansanaho (1915–2003) oli edennyt urallaan Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan käytännöllisen teologian professoriksi (1957–1966). Hän toimi Tampereen hiippakunnan neljäntenä piispana vuosina 1966–1981.

Korjattu kirkko otettiin käyttöön 1.12.1991. Piispa Erkki Kansanaho puhui juhlassa ja kertoi kattokruunun vaiheista.

- Mäntsälän kirkon kirikkaana säteilevä kattokruunu tulee

säilyttämään lahjoittajien ja samalla koko karjalaisen siirtokansan muiston tämän seudun asukkaiden keskuudessa, Erkki Kansanaho totesi.

Koiviston kirkon pienistä kruunuista on kaksi Pornaisten kirkossa, yksi Joensuun seurakunnan Hoirolan kyläkirkossa ja yksi Imatralla Konserttihuonessa. Koiviston puukirkossa ollut keisari Aleksanteri III:n puolison, Maria Fedorovnan, vuonna 1884 lahjoittama kattokruunu on Haminassa.

Arvostettu liikemiessuku

Peusat olivat liikemiessukua. Heidän isänsä oli kauppias Aleksander Peusa, joka myi Pietarissa suomalaista voita, palvuttua lihaa sekä suolattuja ja tuoreita kaloja.

Myynti laajeni käsittämään halkojen ja riistalintujen tukkumyyntiä. Viljan myynti Venäjältä autonomiseen Suomeen lisääntyi ja siitä tuli liikkeen vahvin ala. Jonas Peusa (1867–1932) siirtyi liikkeen johtoon 1899 yhdessä vanhemman veljensä Juho Peusan (1860–1940) kanssa.

Venäjän vallankumouksen jälkeen Peusat siirtyivät Viipuriin ja liiketoiminta jatkui Veljekset Peusa ja Kumpp. Osakeyhtiön nimellä. Peusan suvun liiketoiminta oli laajaa ja merkittävää usean vuosikymmenen ajan.

Kurt Ratia

Upea kattokruunu muistuttaa evakkojen ja paikallisen väestön hyvästä yhteistyöstä. Arvokas kulttuurinesine sai arvoisensa ”evakkokodin”.

Vuoden 2010 Koivistolainen Sirkka-Liisa Kivelä

Tämäkertainen Vuoden Koivistolainen on Temmeksessä syntynyt nainen, jonka juuret ovat Koiviston Hoikkalasta.

Hän on lääketieteen ja kirurgian tohtori ja geriatrician erikoislääkäri, professori ja ylilääkäri, joka tunnetaan voimakkaista kannanotoistaan erityisesti vanhusten hoidon puutteista ja ongelmista sekä vaatimuksistaan sen uudelleenorganisoinniksi. Hän on toiminut sekä Kuopion, Oulun että Turun yliopistoissa.

Vuoden 2010 Koivistolaisen CV on laaja ja monipuolinen. Se sisältää mittavan määrän luottamustehtäviä

lääketieteen alalta sekä kotimaassa että ulkomailla ja tieteellinen työnsä on varsin mittava. Julkaisutoiminnasta todettakoon lyhyesti vain n. 256 englannin kielistä tieteellistä alkuperäisjulkaisua, 140 suomen- ja ruotsinkielistä tieteellistä alkuperäisjulkaisua, 30 oppikirja-artikkeli tai oppikirjaa sekä lukuisia yleistajuisia artikkeleita.

Hänet on palkittu erilaisilla tunnustuspalkinnoilla mm. v. 1993 vanhusten

depressiota käsittelevästä epidemiologisesta pitkittäistutkimuksesta. Jalavisto-kunnianpalkinnon hän on saanut v. 1998 tekemiensä tutkimusten ja järjestämänsä täydennyskoulutuksen perusteella. V. 1999 hän sai Pohjoismaisen kunnianpalkinnon tunnustuksena mittavasta toiminnasta pohjoismaisen yleislääketieteen tutkimuksen kehittämiseksi. Vanhusten turvakotiyhdistys myönsi v. 2000 hänelle Valontuoja-kunnianpalkinnon vanhusten pahoinpitelyä käsittelevien tutkimusten sekä täydennyskoulutuksen, yleisöluentojen ja radio- ja TV-esiintymisten

perusteella.

Lääketieteen toimittajary myönsi hänelle v. 2001 Hyvän Tiedon Omena-kunnianpalkinnon hänen toiminnastaan tutkimustiedon levittämiseksi väestön keskuuteen ja hyvästä yhteistyöstä toimittajien kanssa.

Suomen Kesäyliopistot ry nimesi hänet Vuoden 2001 kesäyliopisto-opettajaksi.

Vuoden 2010 Koivistolaiseksi Koivisto-Seuran johtokunta on yksimielisesti nimenyt professori, ylilääkäri Sirkka-Liisa Kivelän.

Juha-Veikko Kurki

Kirjotuksi ja kuulumissii

Kolmisenkymmentä Pörröä ja Patastasta

Kolmisenkymmentä koivistolaista, Jooseppi Tuomaanpoika Pörrön ja Anna Liisa Mikontytär Patasen jälkeläistä, kokoontui heinäkuussa Lepaalle.

Liisan 20 munan mansikkakakun kantamiseen tarvittiin puoliso Kari avuksi.

Hellapoliisit Malla, Liisa ja Satu. Kastikkeen tekijä Pekka puuttuu kuvasta.

Kaukaisimmat Liisa ja Tapsa tulivat Ruotsista, nuorin joukosta, Liisan ja Karin silmäteriä, tyttärentytär alle vuoden vanha Tiitiäinen. Timon ytimekäs tervetuliaispuhe maljoineen avasi tapahtuman.

Nautittuamme Kokkosen sisarusten puolisoineen valmistaman maukkaan aterian, iloinen joukko hajaantui Tapsan luontopolulle. Kiperin taisi kysymyksistä olla paljon arvailuja herättäneet jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet. Liisan leipoma 20 munan mansikkakakku kahvitauolla vei hetkeksi kielen mennessään. Mutta vain hetkeksi, koollahan olivat koivistolaiset.

Tapsan leikkimielisen iskelmäsanakisan voitti rinnanmitalla hittitohtoriksi nimeämämme Timo. Kyselin Timon ajatuksia karjalaisuudesta.

"Tunnen ylpeyttä karjalaisista sukujuuristani."

Timo harmitteli tyttärensä Petran lukioaikana kirjoittaman esitelmän katoamista bittitaivaaseen tietokonevaihtojen yhteydessä. Esitelmä oli ainutlaatuinen, Petran isoäidin Eevan muistelmat

nuoruudesta aina evakkoon Karjalasta.

Koivistolaisten ilta jatkui saunomisen, grillauksen ja Trivial pursuitin merkeissä.

Ps. Seisoin Vanajan rantatyrskyjä ihailemassa, kun tuvasta alkoi kuulua "Jo karjalan kunnailla..." Porukassa lauloivat lapsuuden leikkiverini Höltän talon maaisesta pihapiiristä. Timo, Pekka,

Tuomo, Liisa...

Tunsin jonkinsorttista yhteenkuuluvuutta Joosepin ja Anna Liisan jälkikasvun kanssa.

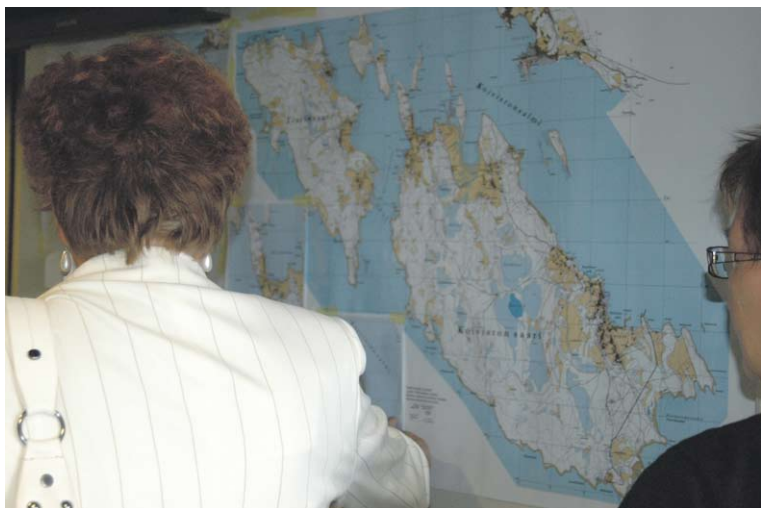
Riitta Nyqvist

Luontopolun voittajaa etsitään.

Luontopolun kysymykset pihaparlamentissa. - Saikos sitä sammalta poimia?

Karttoja

Koiviston eri kylien karttoja voi tilata Jorma Akelta Paraisilta. Hänen numeronsa on 040 533 0863

Koivistolaisten joukkue Mommilanjärven kirkkovenesoudussa

Koivistolaisten joukkue oli ensimmäistä kertaa mukana Mommilanjärvellä Hausjärven Haminankylässä järjestetyssä perinteisessä soututapahtumassa.

teksti Hannu Veijalainen
kuvat Jaakko Helminen

Parissakymmenessä vuodessa tapahtuma on kasvanut melkoisesti ja myös sen muoto on muuttunut. Ensimmäisessä soudussa vuonna 1988 mukana oli yksi kirkkovene ja 70 pienvenettä, kun tänä kesänä kirkkoveneitä oli 78 ja pienveneitä 10. Muutamia vuosia sitten tapahtuma sai valtakunnallista huomiota silloisen pääministerin Matti Vanhasen mukanaolon johdosta.

Koivistolainen Erkki Helminen on harrastanut soutua kirkkoveneellään Tuusulanjärvellä lähinnä serkkujensa kanssa. Hän ehdotti Asta Hilskalle, moninkertaiselle Mommilanjärven soutajalle, koivistolaisjoukkueen muodostamista tapahtumaan. Asia tuli esille myös Lahden Koivistolaisten vuosikokouksessa toimintasuunnitelmaa tehtäessä ja päätimme olla mukana tapahtumassa. Varsinaiset järjestelytehtävät ilmoittautumisineen hoiti Asta Hilska. Epävirallisesti muodostettu joukkue sai virallista ilmettä, kun seuran puheenjohtaja Juha-Veikko Kurki antoi luvan käyttää siitä nimeä "Koivisto-Seura". Joukkueessa soutivat koivistolaiset tai koivistolaisjuuriset Jaakko, Erkki, Arto ja Tuomas Helminen, Pekka, Lasse, Ilkka ja Oskari Matikka, Esko Kaukiainen, Heimo Tähtäpää, Anja Kontto ja Asta Hilska sekä ulkopuoliset Esko Eskola, Tuula Koponen ja Jaakko Miettinen. Alunpitäen soutuun ilmoitettu Juha Helminen estyi osallistumasta.

Suuren lukumäärän johdosta kirkkoveneet oli järjestetty viiteen lähtöön. Mukana oli neljä evakkopitäjää ja niinpä koivistolaiset soutivat Orimattilan Jymyn veneellä "evakkolähdöksi" nimitetyssä erässä yhdessä Antrean Esan, Vuoksenniskan Säteen ja Kirvun Vilkkaan joukkueiden kanssa. Vuoksenrannan Säteen joukkueessa oli entinen pääministeri Matti Vanhanen ja Kirvun Vilkkaan joukkueessa souti ministeri Juha Rehula. Soutumatka oli 11 kilometriä. Jokaisella Koivisto-Seuran soutajalla oli seuran sininen paita päällään ja yhtenäisen asu oli hienoa katseltavaa. Lähtöalue oli melko kapea, joten kahdenkymmenen suuren kirkkoveneen yht`aikainen lähtö oli näkemisen arvoinen. Komeaa katseltavaa oli myös veneiden paluu, kun neljätoista soutajaa nostaa maalisektorin ylitettyään aivot pystyyn ja veneet lipuivat hiljaa rantapoukamaan.

Soudun jälkeinen kunniakirjojen jako

Tapahtuman nimenä on "Mommilanjärven soutelu", mikä todistaa, että vaikka se on kilpailu, siellä ei soudeta verenmaku suussa. Tosin kaikkien soutajiemme siniset paidat olivat urakan jälkeen aivan löttömärkkiä, mikä osin johtui päivän lähes 30 asteen helteestä.

Vaikka heillä ei ollut yhtään yhteistä harjoitusta ja osalla yleensäkin vain kolme neljä soutukertaa takanaan, mielestäni he soutivat hyvin ollen lähdössään kahdeksansia. Kaikki lähdöt huomioiden heidän taakseen jäi 56 venekuntaa. Kaikki olivat tapahtumaan tyytyväisiä ja innostuneita niin, että varasivat veneen jo ensi vuoden soutuun, joka on taas heinäkuun puolessa välissä.

Tapahtumaan osallistujien määrä on suuri ja he ovat varmasti tyytyväisiä, jos rannalla on paljon kannustajia. Katsojille tämä on hyvä kesäretkikohde. Siellä on melkoisesti oheishjelmaa maalaismarkkinoineen. Itseäni harmitti kun en ottanut kiikaria mukaan. On hyvä varmistaa oman joukkueen lähtöaika, sillä tänäkin kesänä ensimmäinen kirkkovenelähtö oli kello 9.30 ja viimeinen kello 16.00.

Joten joukolla kannustamaan joukkuettamme ensi kesän heinäkuussa. Tietoja tapahtumasta saa osoitteesta www.mommilanjarvensoutelu.fi.

Soutajat olivat Iitistä, Lahdesta, Orimattilasta, Tuusulasta ja Lohjalta. Kahdeksan soutajan äijä tai isoäijä oli Aleks Matikka Saarenpäästä.

Koivisto-Seuran joukkue

Esko Kaukiainen
Asta Hilska
Erkki Helminen
Jaakko Helminen
Arto Helminen
Tuomas Helminen
Pekka Matikka
Lasse Matikka
Ilkka Matikka
Oskari Matikka
Pirjo Pitkänen
Heimo Tähtäpää
Tuula Koponen
Jaakko Miettinen
Esko Eskola

Mommilan soudun arvonimet:

1. soudulla oppipoikasoutelija
5. soudun jälkeen kisällisoutelija
10. kerralla mestarisoutelija
15. kerralla suurmestarisoutelija

Vuonna 2009 saivat soutuneuvoksen arvonimen ne, jotka olivat osallistuneet kaikkiin 20 souteluun.

Asta Hilska oli mukana Mommilan soutelussa yhdeksännen kerran ollen siis edelleen kisällisoutelija. Ensi vuonna hän saa mestarisoutelijan arvonimen. Muut joukkueesta osallistuivat ensimmäisen kerran tähän souteluun saaden oppipoikasoutelijan arvonimen.

Kirjotuksiin ja kuulumissii

Koivisto-Säätiö jakoi apurahoja ja stipendejä

Koivisto-Säätiön hallintoneuvoston ja hallituksen kokoukset pidettiin 31.7.2010 Mäntsälässä Koivisto-juhlien yhteydessä.

Hallintoneuvoston puheenjohtajana jatkaa talousneuvos Kalevi Luukkainen ja varapuheenjohtajana Risto Mäkeläinen sekä hallituksen puheenjohtajana Sirpa Taskinen ja varapuheenjohtajana Aarre Tölkö. Myös muut hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenet ja varajäsenet pysyivät ennallaan.

Karjalan Liiton vuoden 2009 toimintakilpailussa Koivisto-Säätiö palkittiin 2. palkinnolla säätiöiden sarjassa. Palkinto myönnettiin järjestöaktiivisuudesta ja menestyksellisestä karjalaisesta työstä.

Toimintakautena 1.4.2009 –

31.3.2010 Koivisto-Säätiö jakoi avustuksia ja stipendejä 23.116 euron verran. 350 euron opintorahan sai 36 koivistolaista sukujuurta olevaa opiskelijaa. Kullekin opiskelijalle opintoraha myönnetään vain yhden kerran. (Hakuohjeet löytyvät Säätiön kotisivuilta). Muita avustuksia saivat Satu Hovi "Keskiajan pukuja" -kirjan viimeistelyyn, Hilikka Kanervikko kirjoitelmaan "Elämä Körillä ja Vatnuorissa", sekakuoro Karjalan Käköset koivistolaisista ja karjalaisista lauluista koostuvan CD:n tekemiseen, Aulis Soukka kirjan "Kuin taivaan linnut" julkaise-

miseen, Wiipurin Osakunnan laulajat laulukiertueeseen, Kemiön seudun karjalaiset haastattelujen puhtaaksikirjoittamiseen, Iitin Karjalaseura muistolaataan evakkojen auttamisesta sekä Liisa Ake-Helariutta kirjan Karjalan Koivistolta vanhalle Malmille ruotsinnokseen. Tutkimusapurahoja myönnettiin Oula Seistolle ja työryhmälle arkeologisiin tutkimuksiin Karjalan Kannaksen länsirannalla sekä Jyri Taskiselle Merikoivisto -hanketta käsittelevään tutkimukseen. Hannu Sepiselle luovutettiin 1000 euron stipendi koivistolaisten sukujen tiedostojen keruusta. Karjalatietokantasäätiön toimintaa tuettiin 1000 eurolla.

Säätiö on myös perinteisesti

antanut Koivisto-juhlien taide- näyttelyyn töitään toimittaneille tunnustuspalkkion, jonka jakamisesta päättää Suomen Koivisto-Seuran taidetoimikunta. Lisäksi Koivisto-Säätiö tilaa Koiviston Viestin vuodeksi uusille ylioppilaille, kun Säätiölle ilmoitetaan ylioppilaan nimi, osoite ja koivistolaisuutta osoittava sukulaisuussuhde. Vuonna 2009 lehti lähetettiin 10 koivistolaiselle ylioppilalle. Hallintoneuvostossa sai kannatusta esitys, että Koiviston Viestin ohella uusille ylioppilaille lähetettäisiin joku säätiön historiakirjoista.

Säätiöltä saa ostaa Koivistoon liittyviä kirjoja, Koiviston vaakuna -aiheista postimerkkiä sekä sukututkimusta varten koivistolaisten

sukujen CD:tä. Säätiön kotisivut löytyvät Karjalan Liiton nettisivujen kautta. Siellä ovat myös apurahojen ja stipendien hakuohjeet ja myöntämisperusteet.

Säätiön sähköpostiosoite on koivisto-saatio@kolumbus.fi. Säätiön asiamiehenä toimii Pertti Hoikkala Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo.

Autol pääsö

Polvihousupoikajoukko hörstel kaik korviaa, metsä takkaa ko kuulu auto tietä pitki tuleva.

Mäel alakoulu takkaa pölisevä tie vei rantaa. Pojat kaik ko varislauma ihmettä riens katsomaa.

Kavi kauppa mere rantaa kuorma-auto toi tavaraa. Pöly kettää ei voint estää kipasemast auto perrää.

Kilpaa juostii soratietä. Kuka ensiks kerkiää autolaval kyytiä noussa, pääsö vauhst nauttima?

Vähäseks sai autokanta Suomes sotti aikana. Pyörääkkä ei jokahine ostaa saant ees rahalkaa.

Vanhatalo liiteris ol piilos vanha Voorti, mis ol viel tallel ratti, vaihetanko. Hoikkala Voitto sompail siel.

Autoilija hänest tulkii. Perreens sil hää elätti. Mie vaa pyöräl eellee polen, luonno ystävä ko olen.

Enhä autokyyvist miekkä koskaa kieltäyvy tok sentää. Vauhti vaa ei enää hurmaa ko puukaasupiili laval aikoinaa.

Tätini Ilmi Lehtola ajoi 20-luvulla isoisäni Malakias Lehtolan omistamaa "pirssiä" Koivistolla. Taisi tati olla Suomen ensimmäisiä naistakseja.

Sotien aikana Suomen henkilöautojen määrä supistui 29000:sta (v. 1939) 6230:een (v. 1945). Tänä vuonna Suomessa on n. 4,77 milj. ajoneuvoa, joista henkilöautoja on n. 2,52 miljoonaa. Mutta "Oi, jospa Brunein sulttaani nyt olisin", niin tallissani olisi 5.000 luksusbiiliä!

Betanian Juditin risti

Vivamon vehreillä pelloilla sinisen Lohjanjärven rannoilla oli hevonen ottanut hoivatakseen Judit-aasin pikkuvorsoineen.

Ristikuvio oli aasilla selässään samanlainen myös jälkeläisellään "Miksi ristiä kannat sä selässäs?" kysyin Juditilta minä ihmeissäni.

"Esiäidillä kerran Jeesus ratsasti, kera opetuslasten kun Jerusalemiin tuli ensimmäisenä palmusunnuntaiamuna juhliittuna juutalaisten Messiaana.

"Hoosianna-huudoin kansa Häntä tervehti ja palmunlehvin polkuns peitteli. Kohta tiensä vei kuitenkin Golgatalle, risitikuolemaan Pääkallonpaikalle.

"Risti varjonsa heitti ylle esiäitini ihmiskunnalle ikuisiksi muistutukseksi kuka kantanut on puolesta ihmisten heidän ristinsä, jos Hänen sallivat sen."

Näin jutteli Judit-aasi minulle Kääntyi emonsa perään, palas pelloille. Minä miettämään jäin ristin sanomaa mitä Golgatan muistona aasi selässään kantaa.

Martti Piela

Koivisto ja Seiskari

Edellisessä, heinäkuun lehden numerossa Tarja-Leena Pulli kirjoitti Seiskarista joka oli kuulunut Koivistoon vuoteen 1903.

Kirjoitin viime vuonna kirjan nimeltään Kuin Taivaan Linnut joka perustuu sukututkimuksiin sekä mummojen, papin, äidin, isän, sedän sekä Inkeriläisen Anna Gadjakan ja hänen siskon poikansa kertomuksiin.

Kirjassa on elämää Koivistolla, Viipurissa, Pietarissa sekä Inkerinmaalla. Kirjassa on myöskin Inkeriläinen Victor Gavrilov joka palvelee everstinä kenraali Judenitsin joukoissa taistelussa marsalkka Tuhatsevskiiä vastaan vallankumouksen viimeisinä päivinä, haavoittuu ja pakenee Seiskariin nuorikkonsa kanssa. Tarinan olen kuullut monta kertaa Victorin jo nyt edes menneeltä pojalta, ja vaikka hänen poikansa sanoivat että olisin voinut käyttää oikeita nimiä, en niin tehnyt.

Viime kylmänä ja pitkänä talvena "ajankuluksi" kirjoitin kirjan Kuin Pässä Narusta, jossa on useita eri kertomuksia. Eräänä kertomuksena on kun Victor yhtenä talvena lähtee Seiskarista jäit pitkin katsomaan Soikkolan kylää jonka Tuhatsevskin joukot polttivat ja hävittivät. Paluumatkalla Koiviston kautta hän joutuu pidätetyksi ja Valpon vangiksi. Varmaankin vanhat Seiskarilaiset tunnistavat Victorin, kun saavat tietää että hänen toinen jalkansa oli polvesta amputoitu. Tätä kirjaa Kuin Pässä Narusta, sekä Kuin Taivaan Linnut, voi tilata 0400 412 650.

Tasavallan presidentti puolisonsa kanssa laitto kiitoskortin, sekä eräs tunnettu elokuvaohjaaja sanoi - Jos olisin viisitoista vuotta nuorempi ja minulla olisi viisitoistamiljoonaa rahaa, tekisin Kuin Taivaan Linnut -kirjasta elokuvan.

Aulis Soukka

Tilausajot ja Ryhmämatkat
14-48 paikkaisilla autoilla

TT MATKAT OY

**Tapani Teikari
Pornainen
040-8291824**

ttmatkat@pp.inet.fi
www.ttmatkat.com

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Onnitteluit' ja muistamissii

Kultaseppämestariksi valmistunut PEKKA KULMALA Helsingistä.

Vanhemmat Katri ja Eero Kulmala. Äidin vanhemmat Saima ja Teuvo Hiiska Koiviston Härkälän kylästä.

Ylioppilaaksi valmistunut SUVI KYHERÖINEN Langinkosken lukiosta Kotkasta.

Vanhemmat Harri ja Tuija Kyheröinen. Isovanhemmat Olli ja Kaino Kyheröinen o.s. Torvasti Koiviston Patalasta.

KATJA SEPPINEN on suorittanut 23.6.2010 Lapin yliopistossa yhteiskuntatieteiden maisterin tutkinnon

Katjan isä on sukututkija Hannu Seppinen ja isoisa Kaarlo Seppinen Saarenpään kylästä.

Mannolan koulupiiri 2010

Mäntsälän Koivisto-juhilla sunnuntaina 1.8.2010 oli koulupiirin palaverissa runsaasti ”piiriläisiä” Mannolasta ja Tervahartelasta. Teemana oli vanhaa ja uutta. ”Runsaasti” tarkoittaa koulupiirissämme yli kahtakymmentä osanottajaa. Mäntsälään ja ympäryskuntiin on sijoitettu paljon mannolalaisia ja tervahartelalaisia maanviljelijöitä, näin jälkipolvia riittää.

Vanhaa edusti ajankohtainen uutinen Mannolan koulun pidetyn opettajan Vieno Kurjen pois meno. Hänen kunniaksi pidimme hetken hiljaisuuden. Vanhat koulupiiriläiset puhuvat vielä Hersiosta, muistavat hänen tyttönimensä kun hän tuli 1935 opettajaksi. Paikalla oli kaksi hänen entistä opilasta, lauantaina oli kolmaskin.

He kertoivat että Vieno Kurki oli jätetty opettaja, lähetti mm. kerran kesken tunnin oppilaan hakemaan kotoa virkkuukoukkuja jonka oli tahallaan unohtanut, kun ei pitänyt virkkuusta. Opettaja lainasi pojalle polkupyörän jotta haku kävisi nopeasti. Mutta poikapa viivytteli eikä tullut takaisin kouluun sinä päivänä. Selitykseksi antoi seuraavana aamuna, että koulu oli jo varmaan loppunut. Laiskallehan siitä joutui.

Mutta ihminen se on opettajakin. Kerran opettaja Kurki oli jättänyt pari villiä poikaa laiskalle, pisti oven kiinni ja lähti kotia. Oli hiljattain saanut pojan ja vauvaa

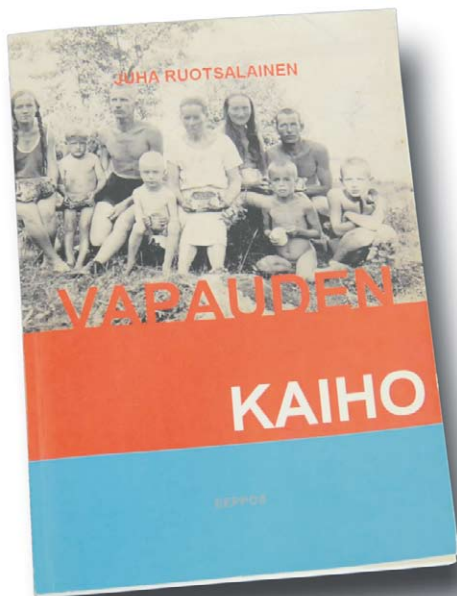
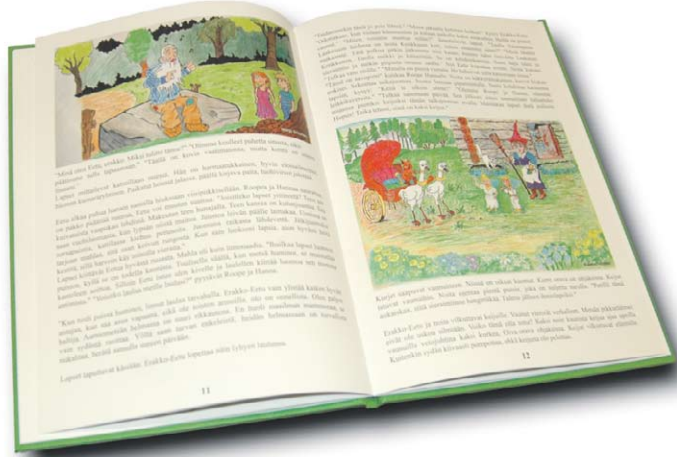
oli kiire hoitamaan. Siinä vauvan kanssa unohtui laiskalaiset. Pojat saivat ikkunan auki ja karkasivat kotia. Aamulla tuli kouluun pari pelokasta poikaa ja yllättyivät kun sapiskaa ei tullutkaan, taisi tulla kiitokset, että olivat aloitekykyisiä. Näin kertoivat entiset oppilaat yrityksistään. Pojat olivat ennenkin poikia ja yrittävät kaikenlaista, mutta sehän ei onnistunut, siitä oli aina seuraamuksia.

Tulevaisuus näyttää hyvältä Mannolan koulupiirissä, varsinkin kun nyt mukana oli useita heti Koivistolta lähdön jälkeen evakossa syntyneitä ja myös tuntuu kuin aikuisia jälkipolvilaisia alkaa ”juuret” kiinnostaa. Innokkaimpia osallittajia ovat yleensä olleet tervahartelalaiset.

Ensi vuonna Lahden Koivisto-juhilla kokoonnumme jo lauantaina, kokeilemme jos se sopisi useammalle Mannolan koulupiiriläiselle. Mannola on saanut uusia kirjailijoita. Aiemmin tiedämme näytelmiä kirjoittaneen Anja Jokisen (Dammert) ja moni on runoilut ja kirjoitellut muistelmia.

Nyt Mäntsälän juhilla esitteli teoksiaan Juha Ruotsalainen, hän oli kirjoittanut kolme historiallista romaania, 1900-vuosisadan alun Suomen itsenäisyystaistelusta ja kansalaissodan jälkimainingeista sekä talvi- ja jatkosodasta ja sen jälkeisestä ajasta. Juha on Mannolan Hämäläisten sukua. Näin Mannolan koulupiiri Mäntsälässä 2010. Nöyrä kiitos paikalla olleille.

Veli Hämäläinen

Tiedättekö? - vastaukset.

1. 1800.
2. Joonas Lenkkeri.
3. 191 alusta.
4. Kurkun alus leikattiin veitsellä auki.
5. Saarenpään Suursuon kuivatus (316 ha).
6. Kymmenikkö.
7. Herman Kurjen
8. Koivisto ja P. Johannes
9. 6 kpl.
10. Rahomisen (kihlauksen) jälkeen he toimittivat avioion aikovien tietoon epäedulliset asiat valitusta kumppanista.

Kysymykset ja vastaukset
Syyskuun 1954 Koiviston
Viestistä.

Suomen Koivisto-Seuran ansiomerkit 2010

Suomen Koivisto-seura ry on myöntänyt 13 kultaista ansiomerkkiä ja 11 hopeista.

Kultaiset ansiomerkit, yhtä lukuunottamatta, jaettiin 62. Koivisto-juhilla Mäntsälässä.

Merkin saannin perusteena on pitkä ja tuloksellinen työskentely koivistolaisen kotiseututyön hyväksi pääseurassa ja sen jäsenseuroissa. Myös hallinnon tehtävät on otettu huomioon merkkiä myönnettäessä.

Kultainen ansiomerkki

Tuula Raukola	Karhulan ja ympäristön Koivistolaiset myönnetty 14.4.2010
Raili Salo	Härkälän kylätoimikunta
Veikko Ilmasti	Helsingin Koivistolaiset
Tuula Koppinen	Helsingin Koivistolaiset
Kalevi Luukkainen	Helsingin Koivistolaiset
Mikko Tölkö	Turun ja ympäristön Koivistolaiset
Kirsti Laaksonen	Turun ja ympäristön Koivistolaiset
Kyllikki Orvasto	Turun ja ympäristön Koivistolaiset
Tenho Kokkala	Turun ja ympäristön Koivistolaiset
Esko Kaukiainen	Rautasen kylätoimikunta (Kotipaikka Tuusula)
Jorma Ratia	Mäntsälän Koivistolaiset
Ulla Römpötti	Mäntsälän Koivistolaiset
Jukka Ratia	Mäntsälän Koivistolaiset

Lisäksi on myönnetty 11 hopeista ansiomerkkiä. Ne jaetaan ansiomerkkiä hakeneiden yhdistysten omissa tilaisuuksissa.

Tääl' tapahtuu

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Syksyn toimintaa:

- 6.9. Naiset aloittavat maanantaina klo 13 ja sen jälkeen joka kk:n ensimmäinen maanantai Askarteluterho myös maanantaisin klo 13 (ilm.tarkemmin). Askartelupiiri kokoontuu siis joka kuukauden toinen maanantai klo 13. Poikkeuksena kuitenkin syyskuu, jolloin Viking-risteilyn takia kokoonnumme vasta 20.9. klo 13
- 9.9. Jaalamiehet torstaisin klo 14 (joka torstai, ellei jotain muuta samalla viikolla)
- 13 - Viking Isabella-risteily. Iltalähtö ma. klo 21.00 Turusta
- 14.9. Paluu ti.14.9. klo 19.50 Turkuun
Ilm. Airille puh. 0400-538443 tai sähköpostilla airi.a.saarinen@gmail.com
- 21.9. Kajuuttilta ti. klo 17 ja sen jälkeen joka kk:n kolmas tiistai paitsi lokakuussa jo poikkeuksellisesti
- 12.10. klo 17
- 23.10. Vanhan ajan iltamat vietetään juhllisesti Kajuutan 30 vuotisjuhlien merkeissä klo 17 alkaen.
- 5.12. Joulujuhlat Ravintola Sinisessä Hetkessä klo 15 alkaen.

Tervetuloa tilaisuuksiimme!
Johtokunta